Пам'ятайте про Україну!

СВОБОДА SVOBODA

УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY

Редакція і Адміністрація: "Svoboda", 30 Montgomery St. Jersey City, N.J. 07302
Телефони: (201) 434-0237 (201) 434-0807
з Ню Йорку (212) 227-4125
УНСоюзу: (201) 451-2200
з Ню Йорку (212) 227-5250 (212) 227-5251

РІК LXXXIV. Ч. 102. ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК, ЧЕТВЕР, 5-го ТРАВНЯ 1977 ЦЕНТІВ 25 CENTS JERSEY CITY and NEW YORK, THURSDAY, MAY 5, 1977 No. 102. VOL. LXXXIV.

Президент Картер пропонує „Кодекс Етики" для членів Уряду

Вашінгтон. — Президент Джіммі Картер у вівторок, 3-го травня, у спеціяльному посланні до Конгресу, закликав законодавців схвалити „Кодекс етики", який стосувався б урядовців виконавчої частини федерального уряду і членів збройних сил ЗСА та мав би за головну мету усунути і запобігти будь-яким „конфліктам інтересів". Урядовці і військовики мусіли б оприлюднити свій фінансовий стан, не могли б приймати подарунків, які вартують більше ніж 25 долярів, хібащо ці подарунки є від членів родини чи близьких приятелів, які теж мусіли б зголошувати свою приналежність до різних фінансових і бизнесових організацій. Члени Конґресу і судді не були б охоплені цим законом, бо Сенат і Палата Репрезентантів вже раніше схвалили свої власні „Кодекси етики", а також існують закони, які стосуються поступовання федеральних суддів.

Президент Картер запропонував свій законопроєкт, щоб усунути можливість надужиття повновластей членами виконавчої частини уряду і збройних сил та запобігти можливій корупції. Він в той самий день повідомив, що погоджується з пропозицією Конґресу, щоб надати федеральним суддям право призначувати „тимчасових спеціяльних прокураторів", які розглядали б закиди щодо надужиття влади членами виконавчої частини уряду, з президентом ЗСА включно. Ця пропозиція має на меті запобігти таким скандалам, як Вотерґейтська афера тощо.

Демократи критикують Картера за „Пріоритети"

Вашінгтон. — У вівторок, 3-го травня, ряд чільних демократичних законодавців гостро критикували президента Джіммі Картера за те, що він, на їхню думку, наголошує неправильні економічні проблеми, які повинні мати першенство, а головно, що він твердить, що збалянсування державного бюджету повинно мати пріоритет над такими пекучими справами, як зменшення кількости безробітніх, встановлення різних суспільно-допомогових програм тощо.

Під час наради в Білому Домі деякі демократичні сенатори і конгресмени твердили, що деякі пропозиції Президента віддзеркалюють погляди консервативних республіканців, а не програму Демократичної партії. Вони вказували, що не тільки наголошування потреби збалянсувати державний бюджет, але також заклики президента Картера не зменшувати оборонний бюджет, а натомість обмежувати видатки на різні внутрішні допомогові програми, нагадують політику республіканських президентів Ричарда Ніксона і Джералда Форда.

Того самого дня законодавці, цим разом і республіканці і деякі демократи, критично висловлювалися про деякі аспекти енергетичної програми Білого Дому, зокрема виступали проти пропозицій підвищувати ціни і податки на нафтові продукти, включно з бензиною, та на природний газ. Законодавці твердили, що плян Президента дуже мало уваги присвячує справі податкових та інших заохот для американських продуцентів енергетичних продуктів збільшити свою продукцію. Критику енергетичного пляну Білого Дому законодавці висловлювали на сесії Сенатської комісії для справ енергії і природних ресурсів, перед якою свідчив Джеймс Шлесінджер, головний дорадник Білого Дому для енергетичних справ.

Спільна комісія Конґресу дійшла до компромісу щодо податків

Вашінгтон. — У вівторок, 3-го травня, Спільна комісія обох Палат Конгресу погодилася на компроміс щодо податкового законопроєкту, запропонованого первісно Білим Домом. Законодавці схвалили пропозицію, щоб підвищити суму „стандартного відтягнення" з федеральних податків, що вийде на користь переважно родинам, які належать до нижчої і середньої заробітних кляс, як теж проголосували, щоб бизнесові підприємства одержували податкові кредити за кожного нового робітника, якого приймуть на працю.

Компромісовий законопроєкт тепер мусить ще бути схвалений Сенатом і Палатою Репрезентантів, а відтак підписаний президентом Картером. Сподіваються, що не буде жадних проблем і законопроєкт стане законом за тиждень або два. Згідно з новим податковим законом, стандартне відтягнення для самітньої особи виносило б 2,200 долярів, а для подруж — 3,200 долярів. Пересічний платник податків таким чином платив би 121 доляр менше, ніж досі. Це зменшення в податках стосувалося б 47 мільйонів американських громадян.

Цієї неділі в Ню Йорку виступить живий „Лис Микита"

Ню Йорк. З Об'єднання Українських Письменників „Слово'' інформують, що старанням цього об'єднання в найближчу неділю, 8-го травня, в годині 5-ій по полудні у великій залі Українського Народного Дому при 140 Другій евеню відбудеться вечір: Живий „Лис Микита'' з участю Едварда Козака-ЕКА. У програмі вечора виступатимуть автори і виконавці: І. Верес (О. Тарнавський), Й. Гірняк, І. Керницький-Ікер, С. Крижанівський, Уляна Любович, Б. Нижанківський-Бабай та інші. Едвард Козак-ЕКО виконуватиме на місці ілюстрації до нового числа „Лиса Микити''.

Едвард Козак-ЕКО

Ню Йорк. — Заходами Об'єднання Мистців Українців в Америці тут в суботу, 7-го травня ц.р. о год. 6-ій по полудні в Ґалерії ОМУА при 136 2-га евеню відбудеться відкриття виставки образів „трьох Козаків": Едварда, Юрія і Яреми. Виставку, яка триватиме до 22-го травня включно, можна буде оглядати в суботи і неділі від год. 1-8 вечора.

МІЖ ВАШІНҐТОНОМ І ГАНОЄМ ПОЧАЛИСЬ ПЕРЕГОВОРИ ЩОДО „НОРМАЛІЗАЦІЇ"

Париж. — У травні, 3-го травня тут почалися формальні переговори між представниками ЗСА і комуністичного В'єтнаму в справі встановлення нормальних зв'язків між цими двома державами. Переговори розпочалися приблизно два роки після того, як Північний В'єтнам силою зброї повалив уряд в Сайґоні і окупував Південний В'єтнам.

Вівтіркова сесія була „одверта, приязна і корисна" — заявив член американської делеґації, яку очолює Ричард Голбрук, асистент державного секретаря для справ Східньої Азії і території Тихого океану. В'єтнамська делегація прибула під проводом заступника міністра закордонних справ Фан Гієна. Ще не відомо, коли ця фаза переговорів закінчиться, але обидві сторони надіються, що потриває принаймні до кінця цього тижня.

Теперішні переговори — це наслідок підготовчих кроків, які розпочалися ще минулого листопада за президентури Джералда Форда, коли в Парижі були зустрінулися представники Вашінгтону і Ганою для переведення „преліменарних дискусій".

Американська делеґація під час сучасних переговорів ставить тільки одну передумову для встановлення нормальних дипломатичних зв'язків із В'єтнамом: Ганой повинен передати всі можливі інформації про приблизно 800 „пропалих без вісти" американських вояків під час в'єтнамської війни і передати тіла вбитих, якщо такі знайдено. Натомість В'єтнам висунув три справи до полагодження: знесення економічного ембарґо проти Ганою і підтримання членства В'єтнаму в Об'єднаних Націях, як рівнож розв'язка проблеми „пропалих без вісті" вояків та „вклад ЗСА в загоєння ран війни та в реконструкцію В'єтнаму".

Як вказують коментатори, Ганой не видвигає своєї попередньої вимоги, щоб ЗСА дали В'єтнамові „повоєнне відшкодування", як це передбачували паризькі мирні домовлення з 1973-го р. В'єтнамці тепер тільки хочуть, щоб Вашінгтон надав торговельні кредити, дозволив на „гуманітарну допомогу" тощо. Америка вже раніше категорично відмовилася дати В'єтнамові будь-яке „повоєнне відшкодування", вказуючи на факт, що Ганой своєю інвазією Південного В'єтнаму порушив паризькі домовлення і тому уневажнив їх.

Колишній державний секретар Генрі Кіссінджер у вівторок заявив, що ЗСА не тільки не є зобов'язані давати „повоєнне відшкодування", але рівнож твердив, що Ганой не має права надіятися на будь-яку економічну допомогу з боку Америки.

Картер займає становище до лейзерної зброї

Гонолюлю. — Президент Джіммі Картер, говорячи телефоном з групою редакторів кількох престижевих газет, заявив у вівторок, 3-го травня ц.р., що Совєтський Союз був багато років віддалений від винаходу нової лейзерної зброї, яка може зневтралізувати ракетну систему З'єднаних Стейтів Америки. Передаючи привіт з Білого Дому Конвенції Американського Товариства газетних редакторів, Картер відмітив: „Ми не маємо жадних доказів, що СССР досягнув якогось перелому у винаході нової зброї''. Американський технологічний журнал інформував у найновішому виданні, що він має докази на те, що совєти вже почали випробовувати нову лейзерну зброю, яка спроможна нищити атомові головки американських ракет.

Суарес буде активним кандидатом у виборах в Еспанії

Мадрід. — Теперішній прем'єр-міністер еспанського уряду Адольфо Суарес, який вважає себе архітектом демократизації Еспанії після смерти Франка, заявив у вівторок, 3-го травня ц. р., кореспондентам, що він братиме активну участь у перших після 41 років демократичних виборах, які відбудуться в Еспанії 19-го червня ц. р., і буде одним з кандидатів на листі незалежних. Того ж дня, виступаючи на телебаченні, Суарес відмітив, що він вирішив залишити невтральність і повністю включитися в допомогу як один з найбільш популярних еспанців, партіям центру, які досі піддержували його політичну лінію і відкидали скрайність лівих і правих угруповань. Прем'єр Суарес, якому минуло 44 роки життя, сильно обороняв у своєму виступі своє все ще контроверсійне становище в Еспанії рішення про леґалізацію Комуністичної партії, назвавши свій крок „реалізмом і патріотизмом''.

Авторський виступ Л. Коленської

Союзівка. — Активний 89-ий Відділ СУА в Керґксоні, головою якого є пані Оксана Ленець, влаштував у неділю, 1-го травня ц.р. о год. 1-ій по пол., в залі церкви св. Трійці, „Зустріч з письменницею" — авторський виступ Любови Коленської. Вступним словом про письменницьку і журналістичну праці Л. Коленської, започаткувала програму Олімпія Васьків, культурно-освітня референтка цього ж Відділу. Відтак письменниця прочитала два оповідання „Ромени" з книжки „Самотність" і „Голубінь за ними" зі заплянованої до опублікування книжки „Дзеркала". На бажання приявних, авторка прочитала ще два нариси: „Мій сусіда" та „У телефонічній будці", зміст яких віддзеркалював психологічні фрагменти із сучасного буття в Америці. Опісля поміж письменницею і приявними вив'язалася жива виміна думок на тему прочитаних творів. Заключним словом пані Олімпія Васьків закрила програму Зустрічі. Авторський виступ попередила перекуска, якою почастували численних гостей Зустрічі членкині 89-го Відділу СУА.

ПОМЕР СВ. П. СЕВЕРИН САПРУН, КОЛИШНІЙ ДРУКАР „СВОБОДИ''

Джерзі Сити. — В середу, 4-го травня вранці, тут помер після довшої недуги св. п. Северин Сапрун, піяніст і учитель музики, колишній лінотипіст в друкарні „Свободи''. Покійний народився 31-го травня 1922 року в священичій родині в Дрогобичі в Західній Україні. В друкарні „Свободи'' працював з перервами тільки чотири роки. Часу і місця похорону ще не встановлено.

РЯТУЙМО УКРАЇНСЬКИХ ПОЛІТВ'ЯЗНІВ В СССР!

ЗАКЛИК ГОЛОВНОГО ЕКЗЕКУТИВНОГО КОМІТЕТУ УНС

У зв'язку з посиленою терористичною акцією совєтських режимників проти інакомислячих в Совєтському Союзі взагалі, а в Україні зокрема, як і у зв'язку з мужніми виступами президента Джіммі Картера і його Уряду в обороні людських прав у зв'язку з недалекою вже Европейською конференцією в Белґраді, в програмі якої є справи виконання постанов щодо людських прав сиґнаторами Заключного акту Гельсінкської угоди, в цілому вільному світі, і зокрема в Америці, продовжується могутній рух в обороні ув'язнених тероризованих і переслідуваних дисидентів в СССР, між якими одне з перших місць займають українці. Акцію в обороні наших переслідуваних окупантом братів і сестер в Україні ведуть наша світова надбудова, СКВУ, ведуть її наші центральні крайові репрезентації, Український Конґресовий Комітет Америки, і Комітет Українців Канади, і зокрема ведуть її зорганізовані і ведені нашою патріотичною і ентузіястичною молоддю та студентством Комітети Оборони Мороза.

Як уже своєчасно інформовано, Головний Екзекутивний Комітет Українського Народного Союзу, мавши на увазі згаданий стан, рішив посилити ведені акції в обороні та для рятунку українських політв'язнів, користаючи з деяких спеціяльних можливостей у Вашінгтоні та піддержуючи цю акцію своїм авторитетом найстаршої і найбільшої української установи у вільному світі. Ця спеціяльна акція УНС, яка доповняє та посилює всі інші, триватиме до кінця цього місяця і щоб її максимально використати, закликаємо всі наші Окружні Комітети, наші Відділи та все наше членство:

1. Масово висилати листи, телеграми чи телефонувати до своїх законодавців: сенаторів та конґресмена своєї округи, прохаючи їх вставитись за таких українських дисидентів, як недавно заарештовані члени київської Української Групи нагляду над виконанням гельсінкських постанов Микола Руденко, Олексій Тихий, Мирослав Маринович і Микола Матусевич, як і Валентин Мороз, Вячеслав Чорновіл, Юрій Шухевич та всі інші українські політв'язні, прохаючи рівночасно законодавців, щоб вони прилучувались до кожної акції, веденої в обороні цих політв'язнів.

Список всіх сенаторів поданий на іншому місці, а про конґресмена своєї округи кожний може довідатись в телефонічній централі. Адреса сенаторів є: US Senat, Washington, D.C. 20510.

Адреса конґресменів у Вашінґтоні: House of Representatives, Washington, D.C. 20515.

2. В рямках цієї спеціяльної акції УНСоюзу заплянoвано на вівторок і середу 17-го і 18-го травня групові і індивідуальні зустрічі із законодавцями, спільну вечеру з ними, як також пресову конференцію в Капітолю. Дуже важливе, щоб у цих акціях взяло участь яканайбільше представників з поодиноких стейтів та виборчих округ. Тому закликаємо наші Окружні Комітети, Відділи і членів, щоб у межах своїх можливостей прибули на ці дні, зокрема 18-го травня, до столиці. Прибувши до Вашінґтону, вони можуть одержати потрібні їм інформації щодо побуту та участи в заплянованих імпрезах телефонуючи до д-ра Мирона Куропася на такі числа: /202/ 224-8953 або /301/ 587-8953, як також до п. Євгена Іванціва на число: /202/ 362-3658. Студенти і молодь можуть телефоном на це останнє число одержати також інформації щодо нічліґу та побуту в Вашінґтоні.

Наші брати і сестри в Україні жертвують усім: своєю волею і навіть життям, щоб обороняти свої топтані ворогом-окупантом людські і національні права. Пожертвуймо і ми бодай цим малим нашим трудом і коштом на їх оборону!

ГОЛОВНИЙ ЕКЗЕКУТИВНИЙ КОМІТЕТ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ

Втікачі хвалять Картера за людські права

Нюарк. — „Сотні мешканців стейту Ню Джерзі — чоловіки і жінки, які втекли з країн комуністичного бльоку „до тієї країни в світі, де повна свобода", беззастережно вірять, що рішуче становище президента Картера в ім'я принципів універсальних людських прав, матиме позитивний вплив на Східню Европу", стверджує Антоні Ф. Шеннон, кореспондент нюаркської газети „Стар Леджер". У його репортажі надруковано інтерв'ю, яке висловлює погляди поодиноких мешканців стейту на становище Президента відносно людських прав, а також поміщено їхні знімки, а це: медичного працівника в ділянці операцій серця в Ст. Майклс шпиталі в Нюарку Юрія Українського з родиною, Зенона Снилика, редактора англомовного „Українського Тижневика" „Свободи" та мадяра інж. Джорджа Маґйоріша, власника електронічного підприємства у Вест Орандж. Всі вони троє вірять, — пише А. Шеннон, — що свобода, про яку мріють, остаточно прийде до всіх народів Східньої Европи, а також вони схвалюють становище президента Картера, який обстоює принципи людських прав, та рішуча постава якого не тільки дасть підтримку людям, які живуть в комуністичних країнах, але й зміцнить престиж Америки в Східній Европі.

КУК заповідає Всеканадську Конференцію для справ культури

Вінніпеґ. — Екзекутива Комітету Українців Канади інформує, що в днях 1-го і 15-го травня ц. р., відбудеться в Торонті Всеканадська Конференція КУК в справах української культури. З уваги на те, що на влаштування цієї конференції КУК не одержав сподіваної урядової дотації, Централя КУК призначила на ту ціль 2,500 долярів з власних фондів, щоб покрити кошти подорожі учасникам панелів та делегатам з найдальше віддалених околиць. У повідомленні не подано порядку нарад.

ПЛЮЩ У СЕНАТІ Й У БІБЛІОТЕЦІ В ПАРИЖІ

Репортаж Софії Наумович

Париж. — З-поміж численних виступів Л. Плюща у Парижі, я радо вибрала останній його виступ у французькому Сенаті, у цій самій Люксембурзькій палаті, де рівно 30 років тому відбулася, перша після війни, Міжнародна конференція, у якій я брала участь як журналістка. Пригадую, що там, під колонадою, раптом виринуло переді мною пергаменово-жовте, як мумія, обличчя Молотова, і пригадую, що мене вибрали на кандидатку до конкурсу „Міс конференції", як представницю України, — очевидно тому, що я була єдина українка, ото ж „без конкуренції", а тому, що журналісти тоді ще не дуже визнавалися на „статусі" України в ООН...

Ці спогади насунулися мені, коли при вході, сенатська сторожа не хотіла перепустити головного промовця, Л. Плюща, бо він не мав карти вступу, зате ж у його бутонієрці виднiла на українській відзнаці голова В. Мороза... Звичайно, справа негайно вияснилась й ми всі, з Марією й Кирилом Митровичами піднялися до залі „Медічіс", в якій було рівно 200 місць і стільки ж запрошених.

Імпрезу зорганізувала ЛІКА — Міжнародна Ліга проти расизму й антисемітизму у 50-річчя свого існування, яка завдяки голові Сенату Алєнові Поерові та жидівським міністрам і сенаторам дістала дозвіл на сенатську залю. На доповідачів запрошено виключно нежидів: Леоніда Плюща, Володимира Буковського, Віктора Нєкрасова й Владіміра Максімова.

Відкрив наради голова ЛІКА Жан-П'єр Бльок поясненням, що ця організація постала 1927 р. проти „погромів", за які помстився Шварцбарт (проте не сказано було на кому „помстився"), а з приходом нацизму змінила назву на „Ліга проти антисемітизму". У її рядах були такі люди як Леон Блюм, Андре Жід, Йосип Кесель та ін. Сьогодні знову переслідують жидів і то в Совєтському „соціялістичному" СССР, отже 50-річчя має своє вийняткове значення, бо совєтські переслідування подібні як дві краплі води до нацистських. Для його відзначення ЛІКА влаштувала свій тиждень", який започатковує оцей „кольок" 19 квітня у Сенаті. Кольок має обговорити справу Гельсінок, бо ЛІКА таксамо виступає проти Піношета й Амін-Дада, як і проти Брежнєва (на залі оплески). Для вимоги дотримування Гельсінкських умов не рахуємо на інтервенції урядів, але на публічну опінію, завдяки якій оце недавно вийшов на волю М. Штерн. Сказавши це, предсідник Бльок привітав кол. голову Сенату Ґастона Монервіла та сен. П'єра Жіру, яких, як і 4-ох доповідачів, запросив до трибуни. Після того передав слово Леонідові Плющеві.

Л. Плющ говорив українською мовою, перекладав на французьку д-р Кирило Митрович, дехто на залі наклав навушники для перекладу, але багато слухали в оригіналі. „Я українець, — заявив на початку Плющ, — а тому, що совєти використовують міти про, начебто „традиційний український антисемітизм''. то це дуже важлива проблема для наших двох народів, що їх москалі настроюють один проти одного. Ось вони скинули Шелеста наче б то за шовінізм, який викликав антисемітські настрої в Україні, але якраз після Шелеста вони збільшилися, підсилювані шептаною пропаґандою. Москалі не пускають українців на Крим, кажучи, що їх там татари різатимуть. Але татар теж туди не пускають. Треба, щоб ЛІКА взяла під свою опіку теж татар і месхів. Становище жидів у СССР особливо важке, бо

(Закінчення на стор. 4-ій)

Американці у кубинських в'язницях

Вашінгтон. — Державний департамент інформує, що під час недавнього побуту американської делеґації в Гавані, коли підписано договір між ЗСА і Кубою щодо прав рибалок на Атлантійському океані і Карабійському морі, два урядовці Державного департаменту, Френк Вілліс і Вейн Смит, відвідали кількох американських громадян, які находяться у кубинських в'язницях, та відбули з ними довші розмови. Уряд ЗСА твердить, що в кубинських тюрмах тепер перебуває 24 американці. Досі Гавана відмовилася подати точний список американських в'язнів, як також не подали причини їхнього ув'язнення.

Нагінка на дисидентів в Чехо-Словаччині продовжується

Прага. — У Празькому „народному суді" затверджено попередній вирок, звільняючи з праці затрудненого в Крайовому музеї Зденека Млинаря — ентомологіста, мотивуючи це тим, що його звільнено зовсім правно, на підставі параграфу робітничого закону, в якому сказано, що коли працівник займається „кримінальною" діяльністю, його негайно треба звільнити. Зденек Млинар, колишній член і секретар Комуністичної партії, з членства якої його „виписано" в січні і також позбавлено праці, коли він підписався під „Хартією 77" — маніфестом в обороні людських прав. Зденек Млинар є прихильником ліберально-комуністичних ідей колишнього партійного лідера Александра Дубчека.

27 поляків просять політичного азилю

Копенгаґен, Данія. — Пресові аґенції інформують, що у вівторок, 3-го травня ц.р., 27 поляків, які брали участь у змаганнях копаного м'яча за чашу Світу в Данії, попросили політичного азилю в Західній Німеччині. Речник західньо-німецької амбасади в Копенгаґені заявив, що усі 27 польських змагунів перебувають в приміщеннях німецької амбасади і очікують децизії німецького уряду. Данське міністерство закордонних справ заявило, що воно не має жадного відношення до тієї справи. Речник міністерства при тому додав, що усі 27 поляків правдоподібно перебували в Данії на підставі тимчасової тр[illegible] візи, яка закінчилася вночі 3-го травня. „Якщо 27 поляків все ще перебувають у нашій країні, — заявив речник міністерства, — ми передамо їх тій країні, звідки вони приїхали. Якщо вони [illegible] попросять політичного азилю, їхню справу розглядатиме міністерство справедливости".

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY
FOUNDED 1893
Ukrainian newspaper published daily except Mondays and holidays by the Ukrainian National Association, Inc., at 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302

Second Class Postage paid at the Post Office of Jersey City, N.J. Accepted for mailing at special rate of postage provided for by Section 1130 of Act of October 3, 1917 — authorized July 31, 1918.

Статті і дописи, підписані авторами, не мусять відповідати поглядам Редакції. Редакція застерігає собі право в потребі виправляти і скорочувати надіслані матеріяли, незамовлені матеріяли повертається тільки тоді, коли автор собі це виразно застеріг, долучивши заадресовану коверту з відповідною поштовою оплатою. За зміст оголошень Редакція не відповідає.

Передплата: на рік — $30.00, на пів року — $16.00, на 3 місяці — $9.00. Для членів УНСоюзу 65 ¢ міс. За кожну зміну адреси — 25 ¢. Чеки і "money orders" виставляти на "Svoboda".

P.O. Box 346 Jersey City, N.J. 07303

Пізно переконались

Кілька днів тому в японському портовому місті Ава Комінато відбулася цікава пресова конференція, на якій три в'єтнамці закликали уряд ЗСА дати допомогу в зброї і грошах в'єтнамському народові для ведення боротьби проти „комуністичних тиранів".

Заклик тих трьох в'єтнамців багатомовний тим, що всі вони — це колишні „невтралісти", які в 1974-75-му роках виступали проти південно-в'єтнамського президента Нгуєна Ван Тію, як теж домагалися тоді відтягнення американських збройних сил з території Південного В'єтнаму і погоджувалися співпрацювати з комуністами, хоча самі не були марксистами. Всі три колись були членами опозиції в парляменті Південного В'єтнаму, а один з них, Нгуєн Конг Гоан, опісля був членом леґіслятури вже „об'єднаного" комуністичного В'єтнаму. Однак, на початку квітня цього року всі вони разом з кількома десятками інших в'єтнамців, втекли човном до Японії, бо, як сказав на пресовій конференції Нгуєн Конг Гоан, „комуністи нас дуже розчарували".

„Розчарування" тих трьох колишніх „невтралістів" комуністичною системою довело їх до того, що тепер вони твердять, що ЗСА поступали цілком правильно, коли довгі роки допомагали південно-в'єтнамському урядові протиставитися комуністичному Північному В'єтнамові і партизанам В'єтгонг. На пресовій конференції вони одверто призналися, що не розуміли суті комунізму, аж поки самі не опинилися під владою комуністів, які у В'єтнамі встановили „режим терору". Нгуєн Конг Гоан сказав: „Сьогодні, після перемоги комуністів, південно-в'єтнамці зрозуміли, що втратили дорогоцінну річ — волю, і тепер хочуть допомоги від ЗСА, щоб збройно відзискати цю волю". Він твердив, що більшість в'єтнамців поділяють його думки і готові боротися зі зброєю в руках проти комуністичної диктатури, а від Америки тільки просять допомоги в зброї і грошах, але не вимагають, щоб ЗСА посилали свої військові частини.

Колишні в'єтнамські „невтралісти", хоча пізно, але таки переконалися — як переконалися перед ними „невтралісти" в різних інших країнах світу — що всі обіцянки і заяви комуністів — це тільки брехлива пропаганда, яка має на меті здобути комуністам підтримку політично незрілих мас і наївних осіб у боротьбі за владу. Щойно після встановлення комуністичного режиму починають ті маси і наївні політики, між ними і „невтралісти", розуміти, яку помилку вчинили, коли підтримували комуністів, і жалкувати за втраченою свободою.

Хоча три згадані колишні в'єтнамські „невтралісти" на пресовій конференції описували тільки сучасну ситуацію у В'єтнамі, то фактично їхні заяви можуть стосуватися будь-якої комуністичної держави. Вони підтвердили існування концтаборів, в яких находяться десятки тисяч осіб, які не поповнили жадних злочинів, а тільки посміли думати самі за себе, а не засліплено йти за всіми вказівками компартії. Згадали про те, що теперішній „парлямент" комуністичного В'єтнаму не має жадних прав, за виїмком „права підносити на наказ руку під час т. зв. голосування". Потвердили вони, що у сучасному В'єтнамі закидається „контрреволюцію" і „зраду батьківщини" людям, які тільки відважилися критично висловитися про будь-який аспект політики Ганою, та що таких людей запроторюють до в'язниць, концтаборів тощо.

Очевидно, що свідчення трьох колишніх в'єтнамських „невтралістів" можна цілком сміло віднести також до ситуації в Совєтському Союзі чи будь-якій іншій комуністичній державі.

Треба надіятися, що заяви цих трьох в'єтнамців причиняться до роз'яснення суті комунізму для людей в усіх частинах світу і будуть для них пересторогою, що їхня наївність і „невтральність" можуть довести до того, що найдуться в такій самій жахливій ситуації, в якій находиться тепер обдурений комуністами в'єтнамський нарід.

„НА ПЕРШОМУ МІСЦІ НАЦІОНАЛЬНИХ ВАРТОСТЕЙ..."

(Перед Світовим З'їздом дошкілля)

(І.П.) — Відомо з повідомлень у пресі і з численних обіжників, що 25-го травня, перед Третім Конгресом Українського Жіноцтва, відбудеться у Торонті, Канада, Світовий З'їзд Дошкілля.

З'їзд скликує Світова Рада дошкілля, яка цього року обходить 10-ліття свого існування. Вона була заснована 1967 р. в Торонті, заходом Комісії української виховної системи, покликаної до життя для підготови участи шкільних і виховних установ у першому Світовому Конґресі Вільних Українців. Ініціяторами цієї Комісії і невтомними її працівниками були, тепер уже покійні, учителі й виховники бл. п. Зенон Зелений і бл. п. Кекилія Паліїв. Вони очолювали й першу Світову Раду Дошкілля, проф. Зелений як голова, й виховниця Паліїв як секретарка. Осідок СРД був у Торонто, де діяла теж постійна Комісія посібників дошкілля, а Комісія програмова була у Філядельфії. І Управа СРД і обидві Комісії вложили багато труду для популяризації і піднесення рівня українського дошкілля і для координації його дії у діяспорі.

1970 р. після невіджалуваної смерти К. Паліїв, перейшла Світова Рада Дошкілля до ЗСА, у Філядельфії, де очолила її дотеперішня заступниця голови і голова Програмової комісії Ірина Пеленська, як голова, Олена Климишин — заступниця, бл. п. Осипа Грабовенська — секретарка, Ярина Телепко — голова Комісії посібників, Оксана Ґенгало, Ірина Тарнавська і Стефанія Бернадин — члени. Позамісцевими членами стали представники Дошкільних референтур Крайових Шкільних Рад і організацій, на терені яких існують світлички й цілоденні дитячі садки.

У 1971 році Світова Рада Дошкілля змінила осідок і перебуває у Детройті. В сучасному її склад творять: голова — Ірина Пеленська, заступниці — Марія Долішна — виховна референтка СФУЖО, Любов Климкович — голова Крайового Осередку Дошкілля в ЗСА, Ірина Баєр — голова Крайового Осередку Дошкілля в Канаді, Олена Воропай, Европа, Лідія Гаєвська-Денес, Австралія. Секретарки — Ірина Тарнавська і Ольга Ощудляк, фінансова референтка — Василина Гординська, Детройт ЗСА. Членки — Ніна Марченко, Англія, Ярослава Філь, Німеччина, Наталія Хоманчук, Сестра Служебниця Миронія і Лідія Савка — ЗСА. Комісії: Програмово-підручникова — голова Маріяна Лісківська - Детройт, Посібників — голова мгр Оксана Ґенгало, Пресова — голова Олена Климишин, Детройт.

СРД веде діяльність у організаційній, педагогічно-методичній і координаційній ділянках. Зорганізувала Крайові Осередки Дошкілля в Америці і Канаді, до яких входять представниці крайових жіночих і інших організацій. Завданням цих Осередків є виконувати, спільно з іншими крайовими, чи місцевими дошкільними й виховними чинниками, на площині узгіднення, виховні дошкільні акції, підготовляти й переводити крайові й місцеві дошкільні конференції, імпрези, основувати нові світлички й садки, або давати організаціям ініціятиву до таких дій. Так напр., Крайовий Осередок Дошкілля в ЗСА брав з ініціятиви СРД постійно участь у конференціях Шкільної Ради УККА та ін.

Світова Рада брала участь у Загальних зборах Крайових Осередків, стимулювала їхню діяльність, започаткувала імпрезу „Дошкільні дні" і виготовляла для них програми, дала почин до курсів учительок дошкілля, семінарів, практичних лекцій для світличок даної місцевости.

Далі в ділянці методичній були виготовлені, друковані вперше, методичні лекції для світличок, садків і окремо для підготовчих кляс, виголошувані й видавані доповіді, матеріяли з курсів учительок, програмові посібники й інші видання. На „Сторінці Ради Дошкілля" у „Рідній Школі", бюлетені Шкільної ради УККА, подавано звідомлення з діяльности СРД і крайових осередків, друковані інструктажі, статті на методичні теми, доповіді з педагогічних і методичних конференцій. Статті на теми дошкілля друкувалися у жіночій і загальній пресі.

На полі світової координації діяла СРД через листування з діячками дошкілля країн поселення, збирала звітні й анкетні матеріяли, виготовляла звіти на збори і конференції. Як член Світової Координаційної Виховно-Освітньої Ради і перебуваючи під патроном Світової Федерації Українських Жіночих Організацій, Світова Рада Дошкілля, хоч автономна установа з власним правильником, мала змогу участи у світових зустрічах обидвох згаданих світових організацій. На їхніх світових сесіях були організовані конференції дошкільного виховання, методичні покази, виставки методичної літератури й посібників, виготовлених і виданих Комісією посібників у Філядельфії.

Завдяки цих заходам СРД і її крайових клітин та діяльности виховних рефе-

(Закінчення на стор. 3-ій)

Степан Куропась

КОНФЕРЕНЦІЯ СЕНЬЙОРІВ УНС

У „Свято прикрашування могил" у понеділок, 30 травня ц. р., відбудеться 3-ій з черги З'їзд Сеньйорів УНСоюзу. Глибоко і високо у Кетскільських горах на Союзівці зійдуться сеньйори українського роду, щоби продовжувати наради у своїй і будучих сеньйорів справі, а саме — здвигнення головної квартири діяльности, життя і розваги — **Дому Сеньйорів**. Декому може здається, що це мрія, що УНСоюз, який є спонзором проєкту, не дотримає слова, що сеньйори нерадо переносяться з місць свого поселення іт. д. Кажуть мені в Чікаґо і пишуть з Детройту і Клівленду: чому ми маємо йти на Союзівку, чому УНСоюз не збудує нам Дому Сеньйорів на місцях. Вони так говорять і пишуть, але це є голоси вопіющих! Щоби їх мрія сталася дійсністю замало є мріяти, писати, нарікати. Треба діяти, треба чину, а тоді наша віра стане спасенною. Отже, треба сеньйорам взяти справу за роги, треба прибути на Третю Конференцію Сеньйорів на Вершинах.

Чому на Вершинах? Не тому, що така конференція відбудеться високо на верхів'ях гір на Союзівці, а тому, що там виступлять високі чинники, фахівці того діла, наші і американські.

Як усім відомо, УНСоюз та інші три Союзи не збираються будувати домів сеньйорів по цілій Америці і Канаді. Це покищо не під силу для них. Але для кожного діла треба доброго початку. Треба спонзора і головної квартири, що має перетворювати мрії в дійсність. Сеньйори в ЗСА вже зачали таку дію на перших двох з'їздах. УНСоюз вже є спонзором, він має площу (247 акрів) має Союзівку, здорове повітря, велику громаду українців гірського містечка Керґонксону і околиці. Місце ідеальне. Федеральний Уряд, який колись думав, що для сеньйорів найкраще жити по містах, змінив свою політику. Малі міста і більші простори, а не міські клітки, де злочинів не бракує, де нема чистого повітря і відповідного соціяльного клімату, є тепер у пляні Департаменту для „Гавзінг, Едюкейшен і Велфер".

Конференція Сеньйорів має допильнувати, щоби зачате діло не пропало. Конференція має пригадувати УНСоюзу та іншим союзам, що у статуті їхніх організацій є не дрібними буквами, а грубим шрифтом написано: УНС зорганізований, крім інших дій, теж на те, щоби заснувати і вдержувати доми для старших своїх членів, згідно з відносинами і законами статуту, має подбати про спортові, культурні і вакаційні місця дозвілля для своїх членів, їх родин і дітей.

Отже, Союзи мають велике завдання, а не лише виплачувати посмертне — як це злобно не раз коментують люди, що не знають кращих сторін існувань Союзів. Однак, у часі росту аскураційних компаній, коли треба змагатися за вдержання „статус кво" Союзу, коли важко дістати союзових організаторів, коли життя по Відділах, яке тому кільканадцять років ще розвивалося, тепер завмерло, опіка старшими на підставі другої точки інкорпорації з 1894 року зійшла на дальший плян. Завданням З'їздів Сеньйорів двигнути справу сеньйорів з дальшого пляну на вищий щабель. Організація, яка шанує своїх ветеранів не словами „В пошані до старших", а ділом, заслуговує на підтримку громади, на розбудову членства. УНСоюз, який взяв на себе вдячну місію побудови Першого Дому Сеньйорів на Союзівці, взяв на себе тягар здобути федеральні і стейтові фонди і адміністрацію того діла та інші клопоти. Конференція Сеньйорів на Вершинах, що відбудеться зараз по Річному Засіданні Головного Уряду УНСоюзу, має винести такі постанови, щоби допомагати УНСоюзові сповнити свою місію та здійснити наші мрії.

Численна участь сеньйорів зі східніх стейтів ЗСА із Канади дуже потрібна. За 13 дол. денно ніде на світі не дістанете кімнати і трьох „сквер мілс". Та ще й програма буде. Отже, буде одно і друге будуть наради, вакації і дозвілля. З далекого заходу Америки і Канади годі сподіватися багато учасників Конференції. Маю відомості, що Детройт буде мати спеціяльний автобус. Чікаґо говорить, але не діє. Ніхто не може допомогти емеритам краще, як вони самі. Вони самі можуть зорганізувати поїздку, вибрати „кошового", як колись це робили старі іміґранти, найняти автобус і побачити світ, Союзівку, а може й „Верховину" чи „Кобзярівку" в Гантері з гарною гуцульською церквою. Старшим людям треба руху, треба зайняття, треба товариства. Інакше їх зачнуть чіплятися непотрібні хвороби, тілесні і духові. Треба не піддаватися долі і жити згідно з гаслом: „В здоровому тілі здорова душа!"

Мрії Чікаґо, Детройту, Клівленду чи навіть Денверу можуть бути здійснені не нарікannями, чому УНС не будує домів і вакаційних осель, — „малих союзівок", але активною участю у Конференціях Сеньйорів на Вершинах! До побачення на Союзівці на „Меморіял Дей" у понеділок, 30 травня!

Іван Кедрин

ЕДВАРД КОЗАК І ЙОГО СИНИ

Кожна індивідуальна виставка видатного українського мистця — це подія, яка засвідчує творчу активність у тій — одній із найважливіших — ділянці культури, якою є образотворче мистецтво. Коли ж з такою індивідуальною виставкою приїздить із Детройту Едвард Козак, та ще й не сам, а зі своїми двома синами, які за прикладом батька стали професійними малярами й одідичили по ньому талант, то це особлива культурницька подія. Бо Едвард Козак — унікальна постать в сучасному українському вільному суспільстві: письменник, сатирик, журналіст, видавець-редактор і маляр і насправді не відомо, в якій черзі вичисляти ці його професії, бо в кожній із них він неперевершений. Як сатирик і піонер та послідовний продовжник нашої гумористично-сатиричної літератури й винахідник безсмертного Гриця Зозулі — він зайняв уже незатерте місце в історії української преси й літератури. Чудово володіючи рисунком — він карикатурист, який не має собі рівного. Патріот - державник із найглибшим сантиментом до Українського Січового Стрілецтва та народного побуту — однаково його суспільно-політична сатира, як його малюнки сповнені туги за славетним минулим і журби за болячки сучасного. Поруч із глибінню таланту - дав йому Господь і прикмету пильности, роботящости, тому протягом кожного року він виготовляє по кількадесят нових більших та менших полотен — одні з них імпресіоністично-романтичні, інші патріотично-сантиментальні, ще інші ґротески з народного побуту, але є між ними й монументальні композиції, які доказують рідку в мистців вмілість вмістити на невеличкому просторі полотна чи дикти — особи і звірята на тлі природи, а все воно пов'язане у гармонійну цілість, з якої віє і розмахом і естетикою.

Цим разом Едвард Козак відвідує Ню Йорк (початок виставки в найближчу суботу, 6 травня), щоби він не „закопався" в Гантері, з якого один кінець тижня переводить із своїми образами на „Союзівці", а таки визнає потребу тримати безпосередній зв'язок із метрополією. Він привозить кругло 40 образів — має їх більше, але має почуття автокритицизму, яке дозволяє йому самому переводити селекцію, коли йдеться про показ в ґалерії нюйоркського Об'єднання мистців. З малюнків імпресіоністичних, настроєвих, — більше полотно „Гуцулія", „Довбущуки", „Дала дівчина хустину", „На полонині", „Над степом хмара"...Вже самі заголовки промовисті: це тематика й техніка подібна, як їх тримався мистець у своїх попередніх виставках. Але Козак мав завжди нахил до стилізації, він завжди відхилявся від суворого академічного реалізму. І тут є більше або менше стилізовані декоративні „Скоморохи", — є теж мозаїка, яка захопила мистця щойно в останніх роках, „Гуцульський панель". Дуже модерно потрактовані „На ярмарку люди", „Дума", „Княжі воїни", „Довбущуки", „Князенько". Новиною будуть на цій виставці малюнки до Франкового „Лиса Микити". Це декоративні, з золотом, „портрети" героїв тієї Франкової поеми: Лис, Вовк, Півень і т.д. Всіх тих малюнків — 10. Як це робив Е. Козак у кількох своїх попередніх виставках — тепер показує сатиричні малюнки — формою і змістом модерні. Мистець називає їх „висловлюванням малюнком сатиричної тематики", проте деякі з них заслуговують радше на окреслення, як ґротески. Мистець дав їм назви абстрактних (чи символічних) понять — „Вченість", „Заздрість", „Душевне роздвоєння", „Говорила-їхала" і т.д.

Одинокий з мистецької родини Козаків Едвард Козак може — як емерит, чи пак „сіньйор ситізен" — присвятитися цілом мистецтву і редагуванню „Лиса Микити". Його сини, які покінчили високі мистецькі школи, зайняті заробітковою працею, можуть малювати тільки по ночах. Все ж Юрко Козак показує коло 20 образів, Ярема — коло 15. Юрій показує цікавий малюнок „Манґеттен", як також „Скайлеб 11", — та іконки, якими вже вславився, як їхній творець. Своїм талантом звернув на себе увагу й американська публіка та його хлібодавці виявили йому пошану й симпатію — давши йому на місці його праці власне окреме ательє. Який чудовий приклад, щоб у своїх службовиків шанувати також — їхній талант, що збагачує не тільки число канцелярійних паперів, але й культуру!.

Ярема Козак схилявся спершу в сторону абстрактів та безпредметности, — ті його абстракти завжди відзначалися гармонією барв і естетичним смаком. Тепер він уже звернувся в сторону краєвидів і портретиків, — також іконографії, хоч в іншому стилі, як ікони Юрка.

Кожний із трьох мистців Козаків — батько і два його сини — інший, „власний", з власним мистецьким обличчям. Але для всіх їх характеристична спільна риса: їхні образи барвисті, кольоритні. Тому їхня спільна виставка — це насправді симфонія барв, це різнорідність тематики і техніки, але й насолода — дивитися на красу розмальованих кольорів. З такої виставки віє життя і те найкраще, що можна зустрінути в житті: погода духа, радість, рух, творчість. А що наші сучасні українські дні — похмурі, то виставка трьох Козаків додає відвідувачеві віру, що поруч із всією поганню буденщини - існує таки краса, існують радість життя і творчий поступ.

Яків Гніздовський

ЩЕ В СПРАВІ ПАНЕЛЮ УВАН ПРО МИСТЕЦТВО

Панель на тему „Де ми стоїмо в мистецтві", що його влаштувала Українська Вільна Академія в Ню Йорку 30 січня 1977 р., викликала більше зацікавлення ніж його можна було очікувати. Це може й не дивно. Від перших років нашої другої еміґрації вже минуло більше як 30 років. За той час багато дечого змінилося. Вже на початку 50-их років більшість нашої еміґрації покинула переходові табори і поселилася на постійно переважно у північній Америці й Канаді. Буйне культурне життя, що в перших роках еміґрації, у провізоричних таборових умовинах, спалахнуло і проявилося з небуденною силою, осталося далеким спогадом. У нових умовинах культурні аспірації нашої еміґрації набрали відмінних форм і дістали нові, не все як слід усвідомлені спрямування. Ті, що того жахливого морозного січневого дня виповнили велику залю УВАН мабуть усі мали на думці те саме: де ми сьогодні стоїмо?

Після коротких доповідей чотирьох панелістів: д-р Марини Антонович-Рудницької, Святослава Гординського, Аркадії Оленської-Петришин та Ірини Петренко-Федишин, розвинулася жива дискусія, яка також засвідчила, як пекуче для присутніх було це питання.

Наша преса також виявила зрозуміння ваги порушених питань. „Свобода" помістила в трьох числах ширше звідомлення з перебігу панелю Любови Дражевської. На підставі цього звідомлення Петро Андрусів написав свої спостереження, які були друковані у п'ятьох числах „Свободи". Після цієї статті появилася у двох числах „Свободи" відповідь Аркадії Оленської-Петришин, Ірина Петренко-Федишин написала також свою відповідь на завваження Петра Андрусева, для якої „Свобода" знов відпустила свої гостинні сторінки. І коли „Свобода" ще не поставила ембарґо на дискусію про панель, я хотів би також докинути кілька слів, тим більше, що п. Андрусів, розправляючись з „двома молодими панями" і спрямовуючи свою головну увагу на двох панелістів і Аркадію Оленську-Петришин і Ірину Петренко-Федишин, зачепив мимоволі і мене, хоч я й не був панелістом.

Представляючи присутнім поодиноких учасників панелю, я сказав у короткому вступі, що „у складній ситуації сучасного мистецтва український мистець і тут на еміґрації, і на рідних землях, обтяжений ще й додатковими ускладненнями, які його подекуди тримають поза головним руслом світового мистецтва". Пан Андрусів оспорює моє припущення, що ((як я дальше сказав), „частково ці ускладнення є наслідком засвоєних серед українців і досі якслід не з'ясованих понять про українське мистецтво і його ролю. Навіть у наших серйозних публікаціях зустрічаються такі окреслення, як „українське мистецтво" „український стиль", де більше відповідало б сказати і українізований, історизований, чи найчастіше фолкльоризований стиль". Пан Андрусів побоюється, що цей мій вислів „дійде до свідомости великої частини читачів в іншому змісті, ніж то було в інтенції доповідача." Ми все турбуємося, як другі зареагують. Тим часом, ці мої завваження дійшли у зовсім іншому змісті якраз до п. Андрусева.

Після довгого вступу у конверзаційному стилі, у якому орнаментальність вислову важить більше ніж логіка, де одне речення дослівно заперечує друге і де, мабуть нехотячи, оспорюючи моє становище, попирає його, п. Андрусів накінець зробив такий висновок „Поляк ніколи не скаже, що мистецтво його народу є польонізоване, історизоване, чи фолкльоризоване". Українець також того не скаже про мистецтво свого народу і не може цього сказати. Це й була якраз моя інтенція нагадати (і як можна було не відчути моєї інтенції?), що поняття українського мистецтва широке, воно включає в себе все творче, без огляду на стиль, а не тільки те, що є базоване на наших історичних, чи фолкльорних зразках, для упрощення можна сказати, як це я сказав, „ українізоване", значить таке, яке твориться програмово. Тим часом, національний стиль визначується , а не наперед усталеним, хоч якби шляхетним бажанням і пляном.

Мені не відомі зразки новішої польської мистецької продукції, що могли б спадати в таку категорію і я не маю можливости знати, чи поляк їх так назве. Але я не бачу причини, чому не мав би їх назвати тим терміном, який, завдяки п. Андрусеву, що допомагає його популяризувати, міг би навіть втертися і принятися.

Подібну думку я вже раз був висловив про мистецтво, базоване на історичних і фолкльорних зразках у зв'язку з архітектурою Василя Кричевського. На тих зразках він створив тип нашої архітектури і не тільки архітектури, який у наших публікаціях дістав назву „Українського національного стилю". Цей стиль, як також його назва були виявом нашого новітнього відродження. Але така назва може ввести хибне розуміння що до українського мистецтва і до українського стилю можна дійти тільки через історію і через фолкльор. Таке розуміння можна якраз помітити сьогодні і тут на еміґрації, і на рідних землях. В протесті проти накиненого соцреалізму, совєтський мистець залюбки впадає в історію. Мотиви народного мистецтва, застосовані там у мистецькому промислі, свідчать про нетворче тупцювання на місці. На еміґрації знову вишивка, яку вже між двома війнами було вдалося поставити на її почесне місце, сьогодні знов тріюмфує на нашій посуді, на наших листівках і у наших публікаціях. Чи треба пригадувати, наявні труднощі, на який опір нашого еміґраційного суспільства натрапляє хоч би архітектура, що не базується на наших історичних, візантійських і бароккових зразках, хоч оба ці стилі були в нас імпортовані. Історія, що колись була сучасністю, не боялася їх прийняти і їх творчо перетопити у наше відрубне мистецтво. Наша сучасність має також колись бути історією, а не тільки її сателітом.

Пан Андрусів також оспорює моє завваження, яке я висловив під час панелю, що „справа мистців творити, а справа громади організувати умовини". Очевидно, що ідеальних умовин нема. Але багато підстав думати, що ми вже виходимо з тієї стадії, де мистець був змушений бути і мистцем і суспільником і ще багато чим і в результаті часто був ні одним ні другим. Ми починаємо бути, як і інші, нормальним, зрізничкованим суспільством, де вже є деяке місце для сконцентрованої творчої праці одиниць, які нам зможуть запевнити високий професійний рівень.

Крім зв'язаних з панелем питань, п. Андрусів порушив також справу жюрі філядельфійської виставки в 1975 р., до якого, крім Зенона Фещака й Аркадії Оленської-Петришин, і я належав. Він робить закиди, що жюрі не включило у виставку деякі твори наших визначних, як також померлих мистців. Функція жюрі, як. п. Андрусів напевно знає, бо й сам він в ньому часто брав участь, є дуже невдячна. Від жюрі вимагається позему виставки. Щоб його осягнути, воно змушене дещо з предложених речей елімінувати. Члени жюрі висловлюють свою власну думку і вони, очевидно, можуть помилятись. Але навіть найбільш уважливе жюрі не є в стані задовольнити кожного. Намагання задовольнити кожного, і це була часта практика наших збірних виставок, значить не задовольнити нікого.

Я не буду зупинятися над завваженнями, які п. Андрусів висловив про двох учасниць панелю: Аркадію Оленську-Петришин й Ірину Петренко-Федишин. Їх відповіді вже були надруковані у „Свободі" і читач мав можливість з ними знайомитись. Я хотів би тільки завважити, що помічення п. Андрусева були б більш переконливі, коли б він був приявний на панелю. Як, наприклад, на

(Закінчення на стор. 3-ій)

„НА ПЕРШОМУ МІСЦІ"...

(Закінчення зі стор. 2-ої)

рентур жіночих організацій і комітетів матерів, не лиш затримано упадок української шкільної ділянки, але й до деякої міри її ступнево розвивається. Та стан її далеко незадовільний. У цілій українській діяспорі маємо світличок (зайняття один день у тижні) садків (три й більше днів у тижні) та підготовчих кляс при Рідних Школах — 115 із 1.500 дітьми. З того в ЗСА понад 600, у Канаді 600, в Австралії 140, в Европі коло 100, у Південній Америці теж коло 100. У відношенні до кількости українців у вільному світі, це дуже низьке число, а мало хто здає собі справу з того, що від кількости світличок, дошкільних і шкільних українознавчих кляс залежить майбутнє нашої національної субстанції на чужині.

Цю істину, яку Світова Рада Дошкілля і шкільні українознавчі чинники пригадували від двох десятків років, щойно тепер, коли асиміляційний процес прибрав масових розмірів, взяли до уваги наші провідні чинники й схвалили на пленарній сесії Секретаріяту Світового Конгресу Вільних Українців, постанову, яка стверджує, що справи українського шкільництва й виховні є на першому місці на драбині наших національно-суспільних завдань. Пам'ятаймо про це перед і на Світовому З'їзді Дошкілля.

УКРАЇНСЬКА СВІТЛИЧКА ДОПОМАГАЄ

БАТЬКАМ ВИХОВУВАТИ ДІТЕЙ.

УКРАЇНСЬКИЙ МУЗИЧНИЙ ІНСТИТУТ АМЕРИКИ, ІНК.

МУЗИЧНЕ ДОШКІЛЛЯ

під проводом

Марти Шлемкевич-Савицької

Казка за І. Савицькою та Р. Завадовичем:

Найкраще місце в світі

і ВІДКРИТА ЛЕКЦІЯ для ВСІХ ДІТЕЙ

НЕДІЛЯ, 22-го ТРАВНЯ 1977 р., год. 3-тя по пол.

Заля Церкви СВ. ІВ. ХРЕСТИТЕЛЯ, Нюарк, Н. Дж.

Об'єднання Українських Православних Сестрицтв Української Православної Церкви в США

мають шану запросити Вас на

ЗАБАВУ

яка відбудеться з нагоди Сьомого З'їзду Об'єднання

в суботу, 14 травня 1977 р., о год. 9-ій веч.

в осередку Української Православної Церкви

в Савт Бавнд Брук, Н. Дж.

- До танців гратиме студентська оркестра „ХВИЛЯ".
- Дохід з забави є призначений на англомовне видання „Енциклопедії Українознавства для Молоді".
- Ціна квитків: дорослі — 4.00 дол., студенти 2.00 дол.

Управа Об'єднання

Окружний Комітет Відділів УНСоюзу у Філядельфії, Па.

повідомляє, що

ОРГАНІЗАЦІЙНІ НАРАДИ ОКРУГИ

відбудуться

в неділю, 15 травня 1977 р., о год. 2 по пол.

в залі Дому УНСоюзу

при 5004 Н. Олд Йорк Рд., Філядельфія, Па.

На порядку нарад:

1. Перевірка дотеперішньої організаційної праці у першому кварталі 1977 р.
2. Обговорення пляну праці Округи на літні місяці 1977 р.
3. Обговорення заплянованих Союзових імпрез.
4. Різне.

До участі в зборах запрошуємо предсідників, секретарів, касирів і конвенційних делегатів наступних Відділів УНС:

10, 32, 45, 62, 83, 105, 116, 128, 153, 154, 156, 162, 163, 173, 216, 231, 237, 239, 245, 247, 248, 261, 268, 321, 324, 331, 339, 347, 352, 362, 375, 378, 383, 388, 397, 422, 424, 430, 479.

У Зборах візьмуть участь місцеві члени Головного Уряду Українського Народного Союзу.

ЗА ОКРУЖНУ УПРАВУ:

Д-р Володимир Галан, почесний голова — Інсп. Осип Бакай, почесний голова

Петро Тарнавський, голова

Іван Даньківський, касир — Омелян Барилка, секретар

У Бріджпорті вшановано заслуженого союзовця Михайла Галькевича

Михайло Галькевич

Бріджпорт, Конн. (с.г.) — У неділю, 24-го квітня ц.р. заходами Управи 59-го Відділу УНС Т-ва „Українська Січ", головою якого є Дмитро Стець, а секретарем Тарас Сливінський, українська громада достойно вшанувала колишнього секретаря того Відділу, заслуженого піонера союзового і загально громадського життя, Михайла Галькевича. Вранці, в українській католицькій церкві св. Покрови, її парох о. крилошанин Ярослав Шуст відслужив в наміренні Ювілята торжественне Богослуження, а в проповіді згадав про його працю і заслуги для церкви і громади. Під час Богослуження співав церковний хор під дириґентурою Михайла Заяця.

Бенкет у честь Михайла Галькевича відбувся в пополудневих годинах у ресторані Лiделс у Стратфорді, на який за спеціяльними запрошеннями прибуло понад 120 осіб — приятелів і знайомих, щоби вшанувати людину, яка трудилася понад пів століття для добра української громади.

Голова Відділу Дмитро Стець, який рівночасно очолював Ювілейний Комітет Свята, відкрив святочний обід, підкресливши, у своєму слові, що Михайло Галькевич 56 років був секретарем 50-го Відділу УНСоюзу Т-ва „Українська Січ", але через надірваний стан здоров'я, на 82-му році життя передав секретарство Відділу Тарасові Сливінському і новообрана Управа вважала своїм обов'язком вшанувати працю заслуженого союзовця-піонера, і водночас суспільно-громадського діяча оцим бенкетом. Опісля голова представив майстра церемонії, відомого суспільно-громадського діяча д-ра Михайла Снігуровича, який, подякувавши за цю честь, запросив з черги о. крилошанина Ярослава Шуста до проведення молитви і поблагословення їжі. Відтак представив гостей за почесним столом. Доктор Снігурович представив також доню Ювілята пані Катерину Факс з мужем Томом, та інших членів родини. Усні привіти склали: о.крилошанин Я. Шуст, Й. Сливінський, мгр М. Стахів, В. Василенко від Окружного Комітету УНСоюзу, М. Перепічка, Анна Гомік, Анна Чорновська, Анна Кучма і В. Болотний. Промовці згадували про великі заслуги Михайла Галькевича не лише в розбудові 59-го Відділу УНСоюзу, але й інших громадських установ в Бріджпорті, головно Українського Народного Дому. Під час бенкету головну промову виголосив Степан Гавриш, головний організатор УНСоюзу, який на самому початку висловив признання Управі 59-го Відділу за це, що за життя пошанували людину, яка 56 років свого життя посвятила для розбудови Відділу, а заразом і цілого Українського Народного Союзу. Опісля коротко проаналізував працю Ювілята, а відтак у товаристві голови Окружного Комітету УНСоюзу д-ра М. Снігуровича, голови 59-го Відділу УНС Дмитра Стеця і секретаря того ж Відділу Тараса Сливінського вручив Ювілятові, під оплески зібраних гостей, по-мистецьки виконану почесну плякету з відповідним написом, золоту відзнаку УНС та повідомлення про тиждень безплатного перебування на Союзівці. Запрошений до слова ювілят Михайло Галькевич висловив усім подяку за влаштування в його честь бенкету.

В мистецькій частині під час бенкету співучий гурток юначок — пластунок „Гуцулки" з Бріджпорту — Наталка Болонна, Оля Болонна, Марійка Тарасюк, Надія Ковач, Люба Романів і Ліда Пелешук, відспівали дві пісні при акомпаньяменті гітари. Провідницею співучого гуртка є панна Оксана Тромса. На закінчення голова Відділу, п. Дмитро Стець подякував усім за участь у бенкеті, а кінцеву молитву провів знов о. крилошанин Ярослав Шуст. Бенкет закінчено відспіванням українського національного гимну „Ще не вмерла Україна".

Сенат схвалив податковий законопроєкт

Вашінгтон. — Минулої п'ятниці, 29-го квітня, Сенат 73-ма голосами проти 7-ох схвалив податковий законопроєкт, який пропонує підвищити суму „стандартного відтягнення" з федеральних податків, що вийде на користь переважно родинам, які належать до нижчої і середньої заробітних кляс. Пересічний платник податків платив би 120 долярів менше, ніж досі.

Законопроєкт теж пропонує надати підприємствам податкові кредити, щоб заохотити їх збільшити продукцію і прийняти більшу кількість робітників на працю. Сенатський проєкт тепер піде до спільної комісії обох Палат Конгресу для полагодження розбіжностей, бо Палата Репрезентантів вже раніше схвалила дещо відмінний податковий законопроєкт.

Минулої п'ятниці Сенат рівнож схвалив призначити 4 більйони на створення федеральних програм масових публічних робіт, які мають на меті зменшити кількість безробітних.

ВСТУПАЙТЕ В ЧЛЕНИ

УНСоюзу!

ЩЕ В СПРАВІ...

(Закінчення зі стор. 2-ої)

підставі пресового звідомлення п. Дражевської він міг устійнити, чи тон „панелісток з молодшого покоління" був агресивний, чи ангельський? Різницю можна відчути тільки з інтонації, якої бувши неприявним, він не міг чути. Ставлення під сумнів їх українства також не належить до найкращих місць його статті.

П. Андрусів говорив ельоквентно, навіть зворушливо про важкі початки еміґрантів, зокрема про труднощі мистців, про їх перші організовані кроки, про те, що „ для акліматизації багатьох було вже запізно", хоч на це з більшим правом ніж образотворчий мистець може нарікати письменник, якого творчим інструментом є мова, що її в пізнішому віці важко опанувати. Мова образотворчого мистця універсальна і зрозуміла кожному. Він, в протилежності до співака чи танцюриста, яким час часто скорочує професійний вік, може творити у глибокій старості. Що йому може стояти на перешкоді захоплюватися і це захоплення намагатися закріпити у конкретну форму? Це є й найкраща і мабуть одинока дорога до акліматизації, якщо ми це поняття правильно розуміємо. Старість мистця є тільки у його самопочутті, а „медікер" може бути для нього навіть допоміжним фактором. Ренуар накладав грайливі барви на своє полотно пензлем, прив'язаним до артритичних пальців, а Мунаката, якому з віком не дописував зір, тримав свою дошку так близько очей, що важко було розпізнати, чи він її цілує, чи вирізує у ній свіжі, як брусквини, округлі лиця молодих японок. Не треба іти далеко за прикладом: Хто може відгадати вік Едварда Козака—Ека з його рисунків і гуморесок, які він довгі роки містить у „Лисі Микиті"?

Те, що Петро Андрусів пише про еміграційні труднощі мистців, про незнання мови, про те, що вже запізно на акліматизацію, про медікер і його логічне закінчення — Бавнд Брук, все це правда. Але, якби правда була така проста. На правду можна дивитися з різних боків і все вона буде та сама і все буде інша. Від нашого вибору залежить, яка буде наша.

Дискусія, що розпочалася під час панелю в залі УВАН, а тепер перенеслася на гостинні сторінки „Свободи", може стороннім видаватися на сварку. Але хоч ця дискусія, як кожна дискусія, може мати недотягнення, напевно допоможе нам усвідомити деякі проблеми нашого мистецтва, що були довго присипані щоденщиною і мовчанкою. Тут я дозволю собі зацитувати уривок з листа п. Марини Антонович-Рудницької, одної з наших панелісток: „Навіть сварка ліпша від гробової мовчанки. Це найкраща ознака, що ще не пора переносити дискусію до Бавнд Бруку".

Річні загальні збори щадниці „Тризуб" у Філядельфії

Дня 11-го лютого ц.р. відбулися Річні Збори членів Української Щадниці „Тризуб" в приміщенні Української Громади при 23-ій і Бравн вулицях. Зборами проводили: Богдан Хавлюк — голова президії та інж. Володимир Медуха — секретар. Із звітів Дирекції, члени довідалися, що Щадниця щороку розвивається і платить 6 відсотків дивіденди від ощадностей. Далі, що Дирекція Щадниці виплачує на різні добродійні цілі, між іншим на Патріярший фонд, Гарвадські студії, для „Рідної Школи" і для Нашої Школи при СУМІ. В дискусії члени висловили своє задоволення, що провід Щадниці є у фахових руках, що їхні ощадності високо процентуються, і що Щадниця допомагає громадським і культурно освітнім товариствам. Додатково на тих Зборах вирішено, щоби не побирати жадних оплат за видавані „Моні ордерс" для членів на пенсії і нездібних до праці. Крім того у Щадниці можна позичити гроші на добрих умовах на закупівлю чи ремонт домів.

По дискусії переобрано Дирекцію Щадниці в такому складі: Богдан Хавлюк — президент, інж. Михайло Караман — заступник президента, інж. Володимир Медуха — фінансовий секретар, Михайло Куриляк — касир, адвокат Іван Дудун — правний дорадник та Стефан Мадилюс, Петро Мотрук, Іван Штаба і Іван Бабяк — директори.

По зборах відбулася традиційна перекуска в приємній товариській атмосфері.

М. Караман

На нев'янучий вінок, на свіжу могилу

сл. п.

Доні із Заборських-Гулеїв-Жук

жертвують на Фонд Наукового Інституту Українознавчих Наук при Гарвардському Університеті:

Муж — Василь Жук	$200.00
Брат — проф. Осип Гулей з дружиною Зеновією	100.00
Сестра — Марія з мужем д-ром Михайлом Стефанів	200.00
Сестрінок — підполковник д-р Степан Олійник	100.00

Прибиті тяжким і невимовним горем, повідомляємо Родину, Приятелів і Знайомих, що 16-го квітня 1977 року, згинув трагічно, в автомобілевому випадку в Бостоні, на 19-му році життя,

наш Одинокий, Найдорожчий і Найулюбленіший

СИН, ВНУК, СЕСТРІНОК, БРАТАНОК і КУЗЕН

ЛЕВ ЯРОСЛАВ ЧАЙКІВСЬКИЙ

В глибокому смутку:

родичі — ЛЮСЯ і ЯРОСЛАВ

бабця — МАРІЯ ЧАЙКІВСЬКА

тета — МАРІЯ СМІШКЕВИЧ з чоловіком ОМЕЛЯНОМ

тета — ІРЕНА ГРИЦКО з чоловіком АНТОНОМ

стрийки — РОМАН і ОМЕЛЯН

ВОЛОДИМИР з дружиною НАТАЛЕЮ

ОЛЕГ з дружиною АЛЕЮ

кузини —

ОКСАНА КУЗЬМАК з чоловіком ЛЮБОМИРОМ і донею РОКСОЛЯНОЮ

ЗЕНЯ ЯВОРСЬКА з чоловіком ЮРІЄМ

ЮРІЙ і ОЛЕГ ГРИЦКО

ХРИСТЯ і МАРКО ЧАЙКІВСЬКІ

МАРТА, ТАНЯ і ОЛЕГ ЧАЙКІВСЬКІ

та ближча і дальша Родина в Америці, Канаді, Англії й Україні

При тій нагоді складаємо щиру подяку о. Деканові П. Огіркові та о. Д. Нейсонові за *проведення похоронних обрядів*, які відбулися 21-го квітня 1977 року в Бостоні. Рівнож найщиріша подяка всім Тим, що нам так щиро помагали, і Тим, що в який небудь спосіб старалися облегшити нам тяжке горе. Дякуємо щиро Всім, що зложили $455.00 на іконостас в церкві Христа Царя, та $158.00 на „Церкву в Потребі".

Нехай Господь винагородить Всім, які в пам'ять Покійного Левка зложили на численні Служби Божі, за квіти і за вислови співчуття.

ГРОМАДСЬКА РАДА УКРАЇНСЬКОГО СЕЛА у ҐЛЕН СПЕЙ і Т-во „РОЗВАГА"

влаштовують

ПЕРШУ ВЕСНЯНУ ЗАБАВУ

на Оселі Українського Робітничого Союзу „Верховина"

в суботу, 14-го травня 1977 р., о год. 9-ій веч.

Просимо всіх Мешканців і Гостей до численної участи.

ТОВАРИСТВО ПРИХИЛЬНИКІВ УНР в БОФФАЛО

ділиться з Українським Громадянством сумною вісткою про те, що дня 25-го квітня 1977 р., в автомобілевій катастрофі трагічно згинув Голова нашого Товариства

Інж. ОСИП РАЙНОГА

народжений в Україні 30-го жовтня 1923 року.

ВІЧНА ЙОМУ ПАМ'ЯТЬ!

Родині Покійного висловлюємо найщиріші співчуття.

УПРАВА ТОВАРИСТВА

Ділимося сумною вісткою з Рідньою та Знайомими, що з волі Всевишнього, по довгій і тяжкій недузі, відійшов у Вічність, в суботу, 23-го квітня 1977 року, заосмотрений Найсвятішими Тайнами, наш Найдорожчий МУЖ, БАТЬКО і ДІДУСЬ, на 73 році життя

бл. п.

МИХАЙЛО ЗАВАДІВСЬКИЙ

народжений в Золотій Слободі, Бережанського повіту.

ПОХОРОН відбувся 26-го квітня 1977 року з української католицької церкви св. о. Миколая в Боффало. Похоронений на кладовищі св. Матея.

В глибокому смутку залишились:

дружина — ДОМНА

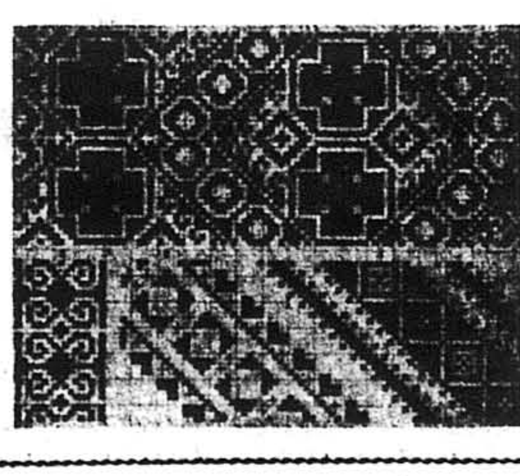
син — ДАНИЛО з дружиною ДАРІЄЮ і дітьми ДІЯНКОЮ, ХРИСТЕЮ і МИХАСЕМ

дочка — СОФІЯ ГОЛОВАТА з мужем ЛЮБОМИРОМ і дітьми СТЕФКОМ, СЯНЕЮ і МИХАСЕМ

сестра — ТЕОДОЗІЯ ЧУХ в Україні

сестра — ОЛЬГА ЧОРНІЙ в Чікаґо

Ближча і дальша Родина

В СОРОКОВИЙ ДЕНЬ СМЕРТИ

бл. п.

РОМАНА БРИКОВИЧА

будуть відправлені

СВЯТІ ЛІТУРГІЇ

4-го травня 1977 року

в церкві УСПІННЯ БОЖОЇ МАТЕРІ в МОНТРЕАЛІ, Канада;

в церкві СВ. АПП. ПЕТРА і ПАВЛА в СПРІНҐ—ВЕЛЛІ, Н. Й.;

в манастирі оо. ВАСИЛІЯН в ҐЛЕН КОВІ, Н. Й.;

в манастирі оо. СТУДИТІВ в КАСТЕЛЬ ҐАНДОЛЬФО в Італії.

Про молитви за душу Покійного просять —

ДРУЖИНА, ДІТИ та РОДИНА

НАУКОВО-ДОСЛІДЧЕ Т-ВО УКРАЇНСЬКОЇ ТЕРМІНОЛОГІЇ

з великим смутком повідомляє, про відхід у Вічність

сл. п. інж. екон.

ІВАНА ЛИЧИКА

дійсного члена НДТУТ і співавтора „Англійсько-українського економічного словника", який НДТУТ приготовляє до друку.

ПАНАХИДА в сороковий день смерти відбудеться в СУБОТУ, 7-го ТРАВНЯ ц. р. о год. 9-ій рано в Катедрі СВ. ВОЛОДИМИРА у ФІЛЯДЕЛЬФІЇ, Па.

Родині Покійного висловлюємо глибоке співчуття.

УПРАВА НДТУТ і СПІВАВТОРИ СЛОВНИКА

СПОРТ

Редагує О. Твардовський

Відбиванкові турніри СУАСТ-СХІД і УСЦАК

Із кожним роком зростає популярність і майстерність цього спорту в ЗСА, яким між іншими займається значне число української молоді.

Відбиванка — улюблений спорт між українською молоддю в Україні, доказом чого є чемпіонати і Кубки СССР, а останньо вже Европи, що їх здобувають поодинокі дружини з окремих міст України.

У ЗСА, Канаді і Австралії, українські дружини, багатократно осягають звання чемпіонів різних стейтів, відбиванкових районів, а в Канаді звання чемпіонів країни.

Відбиванка-цікава і корисна гра. Стрибки, швидкі акції, удари по м'ячі та ряд інших необхідних в грі рухів добре розвивають і зміцнюють м'язи. Посилене дихання і кровообіг, викликані інтенсивними рухами, зміцнюють серце і розвивають легені. Змагуни нерідко в частині секунди приймають рішення і змушені діяти. Це виробляє в них кмітливість, швидкість реакції, добрий окомір, що необхідно людині в її повсякденному житті. Українські Спортові Централі: СУАСТ — СХІД, УСЦАК і Крайова Делегатура в Канаді, заохочують усі наші спортові осередки, оживити і постійно зміцнювати цю дуже корисну ділянку спорту.

Відбиванкові першості СУАСТ — СХІД

Згідно з обіжником Управи, цьогорічні відбиванкові першості СУАСТ — Схід відбудуться у неділю, дня 8—го травня в залях середньої школи Колюмбія (на 4-ох кортах) в місті Мейплвуді в Ню Джерзі. Господарем турніру визначено УСВТ ,,Чорноморська Січ'' Нюарк. Реченець зголошення разом із вписовим 25 дол., за дружину — назначено 2-го травня. Участь можуть брати дружини цих спортових і молодечих організацій, що є повноправними членами СУАСТ — Схід і мають вплачені членські вкладки. Гри проходитимуть в 4-ох групах: чоловічій, жіночій, юнаків й юначок до 18-ти років життя, включно. Офіційне відкриття відбудеться о год. 9-ій ранку, гри почнуться о год. 9:30.

Відкриті першості УСЦАК відбудуться в Рочестері

Цьогорічні відкриті першості УСЦАК (Української Спортової Централі Америки і Канади відбудуться, 21-го травня в залях Мунро Комюніті коледжі в Рочестері, Н. Й. Господарем цього турніру є УАСТ Рочестер. Реченець зголошення із вписовим 80 дол., від дружини переслати до 7-го травня до голови УСЦАК — Романа Куціля, адреса подана в обіжнику, що його одержали усі наші спортові осередки. Гри в цьому турнірі теж проходитимуть в 4-ох групах, по два сети 15 точок - кожний з кожним. У півфіналах і фіналах, два виграні сети із трьох. Початок змагань визначено на год. 9—ту ранку.

Цікаво заповідаються гри в цьогорічних першостях. Окремі наші дружини в своїх лігах і регіональних та краєвих турнірах здобули чергові успіхи. Минулорічні чемпіони УСЦАК, пластуни з Чікаго матимуть важких суперників в групі чоловіків, дружини СТ ,,Україна'' Торонто, нових чемпіонів своєї ліги, в складі: А. Станько, О. Станько, Заяць, Ігнатович, Лотоцький, Савранчук, Еліяшевський, Шлапак, та чужинці Ромет і Іварс.

Дружина УСВТ,,Ч.Січ'' більшість змагунів якої виступає в університетській репрезентації Ратгерс, що до цього часу здобула усі першенства коледжових турнірів і візьме участь в крайовому чемпіонаті в Каліфорнії. Теперішній провідник чол. відбиванкової дружини ,,Ч. Січ'' — Орест Лебедь плянує включити до складу таких відомих відбиванкарів як: Нестор Паславський, Петро Мельник, Михайло Лящук, Маркіян Паславський, Борис Ольшанівський, Андрій Голинській, Юрко Темницький і ін.

Не легких суперниць матимуть минулорічні чемпіонки в жіночій групі-пластунки з ,,вітрового'' міста Чікаго. Найсильнішими конкурентками цим разом будуть дружини СТ ,,Україна'' Торонто і мабуть минулорічні чемпіонки, групи юначок Пласт Клівленд. В групах юначок й юнаків поважними кандидатами на чемпіонати є дружини: УСВТ ,,Ч. Січ'', СТ ,,Україна'' і Пласт Чікаго.

Не виключене, що на цих краєвих першостях виринуть не названі нами дружини, які посягатимуть по лаври чемпіонів цьогорічного популярного турніру. В спорті так воно дуже часто буває...

Вістки УСВТ ,,Чорноморська Січ''

,,Чорноморська Січ'' [юнаки] — Рендолф С.К. [юнаки] 2:1

Продовжується сезон копаного м'яча в юнацьких дивізіях Північного Ню Джерзі. В своїх чергових першенських змаганнях юнаки ,,Ч. Січі'' здобули перемогу з лідером своєї групи, яким є клюб Рендолф. Переможні голі стрілили: Донагу і Ралі. Склад ,,Ч. Січі'': Хамуляк, Стоцько, Турянський, Данилюк, Зєлик, Калинович, Донагу, Ралі, Склепкович, Бирнс, Процюк. Провідник мгр І. Хамуляк.

,,Чорноморська Січ'' [мол. юнаки] — Вайкоф С.К. [мол. юнаки] 4:1

Молодші юнаки ,,Ч. Січі'' 23-го квітня на виїзді здобули свою 3-тю за порядком перемогу, цим разом з юнаками клюбу Вайкоф 4:1.

Переможні голі стрілили: Турянський 2, Ситник і Стефуришин. Склад ,,Ч. Січі'': О. Пенцак, Петрух, А. Пенцак, Ґбур, Стефуришин, Васьків, Маркусь, Ситник, Сосяк, Гельбік, Щудлюк, Турянський, Презимірський, Кігічак, Калинович. Управитель В. Маркусь, заст. А. Ґбур.

БЕЙЗБОЛ

,,Чорноморська Січ'' — ,,Метс'' Ірвінґтон 11:10

Дня 22-го квітня юнацька бейзболова дружина ,,Ч. Січі'' розпочала свій ліговий сезон. В перших змаганнях з клюбом ,,Метс'', ,,Січовики'' здобули заслужену перемогу, вислідом 11:10.

ПЛЮЩ У СЕНАТІ...

(Закінчення зі стор. 1-ої)

їм у пашпорті зазначують „жид", і через це вони не можуть асимілюватися, ні дістатися до вищих шкіл і посад. Їм нарочно дають у школах гірші ноти, щоб не пустити в університети. У пошуках за роботою жидів пізнають на вигляд і зразу відмовляють. Про жидівську культуру й не говотити — немає шкіл ні театрів.

Москалі послуговують теж провокацією. Коли Тетяна Савицька хотіла їхати до Ізраїля, то її заставили написати статтю „Щупальці сіонізму", які начебто кличуть її туди. Москалі відновили теж відомі „Протоколи сіонських мудреців" руками якогось Шевцова, що написав уже 3 книжки на цю тему. Із них черпав теж арґументи для своїх викладів якийсь Еміліянов, а журнал „Огоньок" у статті: „Шпигунський спрут сіонізму", пов'язав сіонізм з нацизмом. Договорився до того, що жиди спрятали Айхмана тому, , щоб він не викрив зв'язку жидів з нацистами. Цього року особливо посилилася антисемітська пропаганда. „Ізвєстія" з 6.3.77 писали про жидівських дисидентів як американських шпигунів та появляються псевдонаукові праці про „юдаїзм", як за царату. „Молода ґвардія" за тими ж „Сіонськими мудрецями" пише, що сіоністи б'ють по мозку, бо в їхніх руках преса, наркотики й т. д. Згадує Франца Кафку, що цей „літературний труп" був діячем чеської культури. Вся совєтська преса — це чорносотенна пропаганда. Для неї сіоністи гірші нацистів, бо „сидять на високих постах". Співпрацюючий з фашистами журнал „Вєче" хвалить книжки Шевцова і ганить совєтський уряд, що мало бореться з жидами. КҐБ сприяло „Вєче" за його фашизм,але коли воно не хотіло йти за далеко, то закрили. Для КҐБ усі, хто проти гніту, хто за демократизм — це жиди: Солженіцин, Сахаров, Григоренко, Плющ.. Передягнені каґебісти кричали до них: „ви всі жиди!" П'яний сторож казав мені (Плющеві): „Я тобі розіб'ю той жидівський мозок!" Антисемітизм чудово поєднується з шовінізмом, тому москалі визначають кожний історичний український рух як ,,антисемітський". Я описав у журналі „Сучасність" (тут Плющ показує цей журнал публіці) про такий випадок із Лупиносом, про інші випадки ще подам у цьому журналі. Накінець треба перестерегти, що від антисемітизму може прийти до нової війни...

П. Бльок зазначив, що Л. Плющ говорив українською мовою, а тепер говоритиме Максімов по-московськи. Цей говорив, як звичайно, про те, що московська інтеліґенція завжди була проти антисемітизму і на доказ подав справу Бейліса в... Києві! Там інтеліґенція боронила Бейліса, а з москалів назвав Толстого, Чехова і Ґоркого, який, „зрештою не був інтеліґентом"... В. Нєкрасов, не моргнувши оком, сказав, що в Бабиному Ярі німці розстріляли 100 тисяч жидів, забувши про українські жертви, як теж і те, що серед тих „деяких", які домагалися пам'ятника, першим був українець Іван Дзюба. Та й на Заході жидам не краще, бо антисеміти й „русофоби" викинули жидів з ЮНЕСКО. Для жидів в СССР трагедія, що її покидає інтеліґенція...

П. Бльок сказав, що Нєкрасов їх „зворушив", бо у Франції теж уже зачинають писати, що „крематорії це була вигадка"...

Останній промовець В. Буковський звернув увагу присутніх, що в СССР переслідують не тільки жидів, але й інші національності — українців, грузинів, литовців, вірмен і т. д. Тому Комітет бореться за долю кожної людини. „У Москві ми не дивилися хто руский, а хто жид".У хроніці брали участь Ґінзбурґ і Суперфін, який передав на Захід твори Мандельштама, Цвєтаєвої й Кузнєцова. КҐБ нарочно звинувачує українців в антисемітизмі...

Сенатор П'єр Жіру, якого попросив до слова п. Бльок, привітав членів Національної асамблеї (сойму) й міністрів, яких бачив на залі й дякує, що прийшли підтримати Комітет Оборони Гельсінок. Ми тут не робимо „антисовєтизму", але допомагаємо людям — українцям, балтам, грузинам, жидам, що хотять жити вільно, плекати свою мову і відрубність. Так, як допомагаємо мусульманам, неграм, південноамериканцям, отже також і жертвам Росії. Ваша присутність свідчить, що публічна опінія чуйна й допомагає у багатьох випадках. Ви станете нашими свідками, що й у СССР люди боряться за волю. Наради закрив п. Бльок цитатою з Андре Мальро: „Антисемітизм це „проказа", яка обезчещує людину".

U.S. Senators

ALABAMA
John J. Sparkman, D
James B. Allen, D

ALASKA
Ted Stevens, R
Mike Gravel, D

ARIZONA
Barry Goldwater, R
Dennis DeConcini, D

ARKANSAS
John L. McClellan, D
Dale Bumpers, D

CALIFORNIA
Alan Cranston, D
S. I. Hayakawa, R

COLORADO
Floyd K. Haskell, D
Gary W. Hart, D

CONNECTICUT
Abraham A. Ribicoff, D
Lowell P. Weicker, Jr., R

DELAWARE
William V. Roth, Jr., R
Joseph R. Biden, Jr., D

FLORIDA
Lawton Chiles, D
Richard Stone, D

GEORGIA
Herman E. Talmadge, D
Sam Nunn, D

HAWAII
Daniel K. Inouye, D
Spark M. Matsunaga, D

IDAHO
Frank Church, D
James A. McClure, R

ILLINOIS
Charles H. Percy, R
Adlai E. Stevenson, D

INDIANA
Birch Bayh, D
Richard G. Lugar, R

IOWA
Richard G. Clark, D
John C. Culver, D

KANSAS
James B. Pearson, R
Robert Dole, R

KENTUCKY
Walter Huddleston, D
Wendell H. Ford, D

LOUISIANA
Russell B. Long, D
J. Bennett Johnston, Jr., D

MAINE
Edmund S. Muskie, D
William D. Hathaway, D

MARYLAND
Charles McC. Mathias, Jr., R
Paul S. Sarbanes, D

MASSACHUSETTS
Edward M. Kennedy, D
Edward W. Brooke, R

MICHIGAN
Robert P. Griffin, R[1]
Donald W. Riegle, Jr., D

MINNESOTA
Hubert H. Humphrey, D
(Vacant)

MISSISSIPPI
James O. Eastland, D
John C. Stennis, D

MISSOURI
Thomas F. Eagleton, D
John C. Danforth, R

MONTANA
Lee Metcalf, D
John Melcher, D

NEBRASKA
Carl T. Curtis, R
Edward Zorinsky, D

NEVADA
Howard W. Cannon, D
Paul D. Laxalt, R

NEW HAMPSHIRE
Thomas J. McIntyre, R
John A. Durkin, D

NEW JERSEY
Clifford P. Case, R
Harrison A. Williams, Jr., D

NEW MEXICO
Pete V. Domenici, R
Harrison H. Schmitt, R

NEW YORK
Jacob K. Javits, R
Daniel P. Moynihan, D

NORTH CAROLINA
Jesse A. Helms, R
Robert B. Morgan, D

NORTH DAKOTA
Milton R. Young, R
Quentin N. Burdick, D

OHIO
John H. Glenn, Jr., D
Howard M. Metzenbaum, D

OKLAHOMA
Henry L. Bellmon, R
Dewey F. Bartlett, R

OREGON
Mark O. Hatfield, R
Bob Packwood

PENNSYLVANIA
Richard S. Schweiker, R
H. John Heinz III, R

RHODE ISLAND
Claiborne Pel', D
John H. Chafee, R

SOUTH CAROLINA
Strom Thurmond, R
Ernest F. Hollings, D

SOUTH DAKOTA
George McGovern, D
James G. Abourezk, D

TENNESSEE
Howard H. Baker, Jr., R
James R. Sasser, D

TEXAS
John G. Tower, R
Lloyd M. Bentsen, D

UTAH
E. J. (Jake) Garn, R
Orrin G. Hatch, R

VERMONT
Robert T. Stafford, R
Patrick J. Leahy, D

VIRGINIA
Harry F. Byrd, Jr., I
William L. Scott, R

WASHINGTON
Warren G. Magnuson, D
Henry M. Jackson, D

WEST VIRGINIA
Jennings Randolph, D
Robert C. Byrd, D[1]

WISCONSIN
William Proxmire, D
Gaylord Nelson, D

WYOMING
Clifford P. Hansen, R
Malcolm Wallop, R

ТАРЗАН, Ч. 7751. Розповідь продовжується

,,Мій муж-кінопродуцент використовував всі можливості, щоб розреклямувати мене в типічно Голлівудському стилі..."

Одного дня він заявив, що я вже готова на преважливий крок... відіграти ролю Клеопатри в його епічному фільмі „Королева Нілу"!

Я була так приємно вражена, щаслива і вдячна йому... Виглядало, що наше суто бизнесове домовлення увінчалось успіхом!